

Самостійна робота №6

Тема: Загальна економіко-географічна характеристика країн господарства країн нової індустріалізації Південно - Східної Азії.

Виконав студент 131-ї групи
Міненко Ігор

План:

Економіко-географічна характеристика Сінгапура.

Клімат.

Для Сінгапуру характерний тропічний мусонний клімат. Середня температура січня становить $+26^{\circ}\text{C}$, липня — $+27^{\circ}\text{C}$. Дощі в країні тривають майже цілий рік (особливо рясні у грудні). Щороку на острові випадає до 2500 мм опадів. Характерною для країни є постійна висока вологість повітря. Для збирання дощової води в центрі острова збудоване водосховище.

Сільське господарство.

У Сінгапурі тільки 1,6% земельного фонду використовується сільським господарством (11 км²), здебільшого на північній частині острова.

Пріоритетним напрямом розвитку сільського господарства є застосування новітніх агротехнічних методів, наприклад гідропоніки й аеропоніки (вирощування рослин без ґрунту, на водному розчині поживних солей або завдяки обприскуванню коріння поживним розчином). Серед 257 ферм країни розподілено 864 га землі в агротехнологічних парках. Фермери орендують землю (переважно на 20 років).

Рослинництво.

Ця галузь країни представлена невеликими плантаціями каучуконосів, кокосових пальм, прянощів, тютюну, городних і плодових (ананаси) культур. У Сінгапурі розвивається на експорт виробництво орхідей, що були проголошені у 1981 р. національною квіткою (щороку прибутки від їх продажу становлять понад 60 млн. дол.).

Тваринництво і рибальство.

У країні тваринництво не є поширеним, однак розвинуті свинарство й птахівництво.

Рибним промислом займаються у прибережних водах. У спеціальних господарствах на суходолі розводять рибу та креветок. Загальний вилов риби у країні сягає до 25 тис. т.

Транспорт.

За роки незалежності в країні значно розвинулися основні види транспорту. Останнім часом держава стала важливим міжнародним центром повітряного пасажирського і торговельного обслуговування. На острові функціонує залізниця довжиною 38 км, яка належить Малайзії. Залізничним транспортом послуговуються здебільшого для перевезення вантажів. Довжина автомобільних шляхів країни У 2003 р. становила 3130 км, майже всі дороги асфальтовані.

Автомобільний парк нараховує 325 тис. пасажирських і 137 тис. вантажних машин. Під автодорогами та місцями для паркування зайнято 11% національної території.

У Сінгапурі розвинутий морський транспорт, до якого у 2004 р. належало 925 суден загальною тоннажністю 23 млн. бр.-реєстр, т. Важливу роль в економіці країни відіграє морський порт (один з найбільших у світі за загальним вантажообігом (345 млн. т) і другий після Сянгану за обробкою морських контейнерів). Половину від усього вантажу країни (за вагою) становить сира нафта і продукти її переробки. Порт обслуговує 400 судноплавних ліній, які пов'язують його із 700 портами, одночасно він може обслуговувати 800 суден. Сінгапур здавна вважають одним з кращих портів світу.

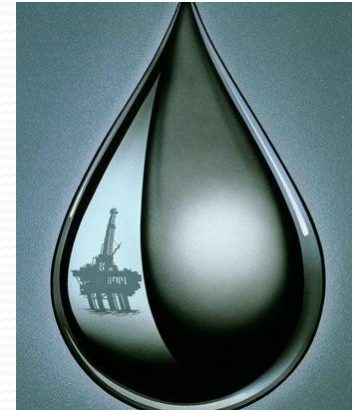
Важливе значення має аеропорт «Чангі», який розташований у південно-східній частині острова і обслуговує 24 млн. пасажирів щороку. Нині ведуться роботи з підвищення його пропускної здатності до 60 млн. пасажирів на рік. У країні створено національну авіакомпанію «Сінгапур ейрлайнз».

Зовнішня торгівля.

Основними статтями експорту Сінгапуру (174 млрд. дол.) є комп'ютери і комплектуючі до них, оптичні прилади, зброя, продукти нафтопереробки і машинобудування, автомобілі, хімікати, продукти харчування, одяг. Країна імпортує (155,2 млрд. дол.) промислову та продовольчу сировину.

Основними торговельними партнерами країни є США, Малайзія, Японія, Саудівська Аравія, Китай. Товарообіг між Україною та Сінгапуром у 2004 р. становив 299,4 млн. дол.

Соціальна сфера.

У культурі Сінгапуру переплетені різні національні традиції, які не є єдиним цілим. Переважають національні культури китайців, малайців, індійців, великий вплив має також західна культура.

Освіта. У Сінгапурі освіта цінується. Шкільне навчання не є обов'язковим, але більшість дітей навчаються у початковій школі (з 6 років). У країні функціонують Національний університет Сінгапуру (засн. у 1949 р.), Наньянський університет (засн. у 1953 р.) та ін

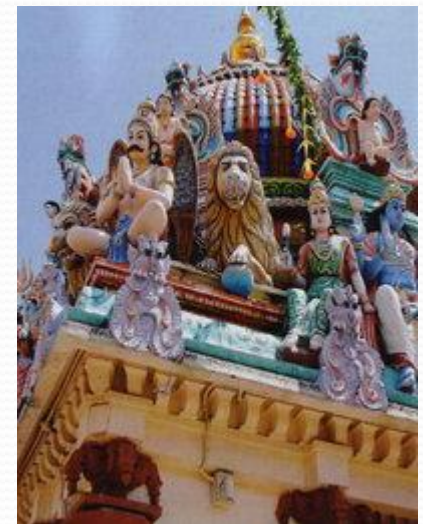
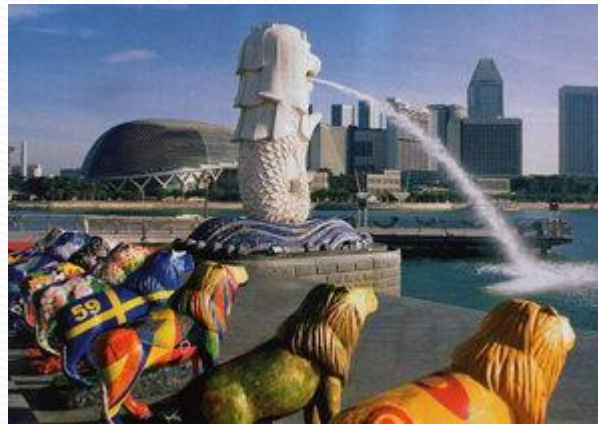
Культура і мистецтво.

Культурне життя Сінгапуру Урізноманітнюють події, присвячені 'урядовим заходам і компаніям. В місті розташовані Музей флоту, Музей риб, Меморіал Другої світової війни з фрагментом японського концтабору для британських військовополонених. У країні панує культ чистоти (за паління в громадських місцях, забруднення вулиць або перевищення вмісту шкідливих речовин у вихлопних газах автомашин штрафують).

Рекреація і туризм.

Щороку країну відвідують приблизно 6—8 млн. туристів. У Сінгапурі унікальними є національні культури. Головний курорт країни — о. Сентоза, на якому розташовані селище перших поселенців, форт Сілозо, численні парки. Улюблене місце відпочинку сінгапурців — Парк Східного узбережжя. Сінгапурський морський порт — один з найбільших в Азії — приваблює усе більше туристів. Туристичною забавою у Сінгапурі став екзотичний вид транспорту — велорикші.

Видобувна промисловість.

Сінгапур є плодом сейсмічної активності, зокрема вулканічної діяльності, підтвердженням чого є залишки вулканічних порід, з яких складаються Букіт Тімах і острови Вудлендс (Woodlands) і Пулау-Убін (Pulau Ubin). Основну частину цих вивержених порід становить граніт. Також в Сінгапурі знайдено габро, тягнеться значними пластами в районі під назвою Мала Гуйлінь (Little Guilin), що в поселенні Букіт-Гомбак (Bukit Gombak).

Осадкові породи знайдені в західній частині Сінгапуру і головним чином складаються з пісковиків і аргілітів, незначна частина яких ще знаходиться в південно-західному районі острова. Метаморфічні породи знаходяться в північно-східній частині Сінгапуру, а також на острові Пулау Теконгу, розташованому біля східного узбережжя острова; всі вони, в основному, складаються з кварциту.

Населення.

В кінці червня 2012 року, населення Сінгапуру становило 5.31 мільйона. Це друга за густотою населення суверенна держава у світі, після Монако. Сінгапур є багатонаціональною та мультикультурною країною, де більшість населення складають китайці (74.2% постійного населення), другою етнічною групою є малайці (13.2%) та третьою — індійці (9.2%).^[2] Малайці визнані корінним населенням, хоча більшість з них є нащадками іммігрантів з Індонезії та Малайзії, що прибули після 1947 року.

Коротка характеристика Сінгапуру:

Сінгапур

Площа: 697 км²

Кількість населення: 5 млн. осіб

Густота населення: 6745 осіб/ км².

Рівень урбанізації: 100%

Столиця: Сінгапур

Офіційні мови: англійська, малайська, китайська, тамільська

Грошова одиниця: сінгапурський долар

Державний устрій: унітарний

Форма державного правління: парламентська республіка

Етнічний склад населення: китайці - 76,8%, малайці - 13,9%,
індійці - 7,9%, і інші - 1,4%

Домінуюча релігія: буддизм.

ІРЛП: 0.866 (26th)

ВВП: 43,117 \$

Членство в міжнародних організаціях: ООН, АТЕС, АСЕАН,
МАГАТЕ, МБРР, МВФ, БАГІ, СОТ

Використані джерела:

[http://www.big-lib.com/book/50 Ekonomichna i socialna geografiya zarybijnih krain/5415 Singapur](http://www.big-lib.com/book/50_Ekonomichna_i_socialna_geografiya_zarybijnih_krain/5415_Singapur)